

[Kjeld Olesen.]

i hu, at lidt mindre moralsk forargelse over det at være i opposition og måden, man er det på, måske kunne være på sin plads.

Der står i begrundelsen bl. a., at det umiddelbart er særdeles tvivlsomt, om hjemmeværnet har realiseret den målsætning, hvorefter det blev grundlagt. Jeg spørger: hvad var målsætningen? Det var vel, at et bredt udsnit af befolkningen skulle indgå i forsvaret. Man har kunnet fastholde den udelukkende gennem en frivillig ordning. Man har også formået indtil nu at skaffe det tilstrækkelige antal medlemmer.

Jo, siger man så: korpset medvirker til en udviklet militarisering af folket. Det er efter min mening også en af disse gådefulde bemærkninger. Man anvender ordet „korpset“, og der er rig lejlighed til associationer. Man kunne lide at spørge, om det er sådan, at schweizerne ligefrem fremstår som et militariseret folk. Forsvaret i Schweiz er jo hovedsagelig bygget op på det, der er det grundlæggende i selve hjemmeværnstanken. Det at være militaristisk er vel i første række en indstilling, og jeg håber, jeg kan være enig med forslagsstillerne i, at noget sådant trives dårligt herhjemme.

Det, jeg synes nærmest kunne være en fare, når vi taler om disse ting, er, om forsvaret bliver en særlig enklave, men netop det, at vi har et hjemmeværn, medvirker til at nedbryde sådanne grænser. Det består af folk, der til daglig passer deres arbejde.

Ja men findes der ikke militarister i hjemmeværnet? Findes der ikke højrevendte kræfter? Jo, det gør der da ganske givet. De findes der også, ligesom der findes folk med en lang række andre indstillinger, sådan som det nu engang må være, når der er tale om et bredt udsnit. Det vigtige er, synes jeg, at der heller ikke i fremtiden bliver tale om slagside, men det er igen et spørgsmål om, hvordan vi herinde debatterer hjemmeværnet. Jeg mener selvfølgelig, at hjemmeværnet skal kritiseres, når det har kritik behov, men jeg mener også, at hjemmeværnet som sådant skal have en fair behandling.

Jeg synes ikke, dette forslag er et udtryk herfor. Efter min mening er det sådan, at gennemsnitsmedlemmet af hjemmeværnet ikke ofrer sin fritid, fordi han synes, det er morsomt. Gennemsnitsmedlemmet af hjem-

meværnet er ikke krigsliederligt, men er kommet til sin erkendelse efter moden overvejelse. Jeg har ikke indtryk af, at det er tilfældet med dette forslag.

Knud Østergaard: Det er gud ske lov i dette land tilladt at have forskellige opfattelser. Det er brydning og gæring, som udgør demokratiet, og som er baggrunden for demokratiet. Føler vi os som demokrater og som civiliserede mennesker, kan vi kun respektere idealer og meninger, der går på tværs af vore egne. Råhed, vold og brutalitet er vederstyggeligt, uanset formålet og hvem der anvender det, mens argumentet i bred udstrækning er nødvendig næring for samfundets sundhed.

Tro mig, når jeg som en, der mener at kende hjemmeværnet godt, siger, at den opfattelse af vort samfund, jeg her har beskrevet, er den væsentligste årsag til, at de 70.000 frivillige gennem hjemmeværnet uden betaling stiller deres tid og kræfter til rådighed for vort lands forsvar. De forsager rundstykkerne søndag morgen, og de bruger en friaften midt i ugen. De tager mod hån og forsøg på latterliggørelse, fordi de mener, de gør nytte. De opfatter deres lille bidrag, som de selv finder umådelig småt, som nyttigt i den store sammenhæng. De er demokrater, og de vil gøre, hvad de kan for fortsat at leve som demokrater.

Jeg kan godt sige til socialistisk folkeparti, at ingen i hjemmeværnet har noget større ønske, end at hjemmeværnet var overflødig. Og må jeg tilføje: mit eget parti har den samme opfattelse. Det konservative folkeparti ønsker ikke forsvaret for forsvarets skyld eller hjemmeværnet for hjemmeværnets skyld. Det, mit parti ønsker, er en verden i frihed og uden frygt.

På de givne vilkår har hjemmeværnet i over 20 år bidraget til en sådan verden. Jensen og Larsen og Hansen har ved deres indsats, ved det beredskab, de udgør, ved den styrke, de har sørget for, at hr. Morten Lange, hr. Kurt Brauer og hr. Ømann hver aften trygt kan lægge hovedet til puden. De har sørget for, at de tre samme forslagsstillere roligt kan tage deres søndagsmorgensøvn. Der er andre, der våger for dem og sikrer, at de udhvilede op ad formiddagen kan gå i gang med at udarbejde urealistiske, men iøjnefaldende forslag, som det her fore-